

Treća nagrada natječaja *Mali Marulić*, 2016.

Andrijana Grgičević

STONOGA GOGA

(lutkarska predstava)

Likovi:

STONOGA GOGA

MACA PAPUČARICA

PTICA GRABLJIVICA

PUŽ

ČETIRI PAČIĆA

MAMA PATKA

GLISTE

TRI MALA VEPRA

SOVA

OSTALE ŠUMSKE ŽIVOTINJE

Radnja se zbiva na šumskom putu, u salonu obuće, potom u šumi te na šumskom plesu.

PRVI PRIZOR

STONOGA (*Pleše. Pjeva.*): Hm-mm-mm-tra-la-la-li

Stonoga sam Goga, pogledajte svi,
Hm-mm-mm-tra-la-la-li
Cipelica jedna nedostaje mi... (*Ponavlja dva puta.*)

(*Zastane. Pogleda u svoje noge.*)
Ma gledajte samo cipela krasnih
Na nogama mojim, sve prvoklasnih.

PRVA PJESMA

Pogledaj me samo, dragi svijete moj,
Za priliku svaku imam jedan broj.
Štiklicu za operu, baletanku za balet,
I za još sto stvari što padnu mi na pamet.
Kopačku za nogomet, kroksicu po kući,
Jednu toplu papuču, kad po zimi učim.
Čizmicu kad vrtlarim, starkicu za šetnju,
A na plažu nosim japankicu ljetnu.
(*Krene dalje.*)

Samo jedna noga još je bosa, znaj,
Ali zato žurim stati tom na kraj.
Sretan dan je danas, nožice, hodi,
Kupit ćemo cipelu po posljednjoj modi.
Otvoren je salon za najveće face,
Otmjene vlasnice, Papučarice Mace.
Žurim, hitam stoga, dočekat ne mogu,
Što li će mi naći za posljednju nogu?
(*Žuri nespretno, pomalo se saplićući o cipele.*)

Hm-mm-mm-tra-la-la-li
Stonoga sam Goga, pogledajte svi,
Hm-mm-mm-tra-la-la-li
Cipelica jedna nedostaje mi...

DRUGI PRIZOR

(*Salon obuće „Kod Mace Papučarice“. Blještav i sjajan. Kad se otvore vrata začuje se zvonce. Stonoga jedva da pozdravi, a Maca već ulijeće na scenu, udvorno trljajući ruke.*)

STONOGA: Dobar...

MACA PAPUČARICA: ...dan, dobar dan, na usluzi stojim Vam!

Ovaj šoping za vas bit će kao san.
Molim lijepo, što za vas učiniti mogu,
Oh, vidim, imate predivan broj nogu!
S punim poštovanjem pričekat ću stoga
da sve u salon uđu, gospođo Stonoga.
Dvadeset i tri, trideset i devet, pedeset i jedna.
Primjećujem da cipela svaka vam je vrijedna.

STONOGA: Trebala bih...

MACA PAPUČARICA: ...dozvolite, molim, da pogodim sama,
Ne dolazi često takva mi dama.
Salonka neka, ili čizma mala,
S visokom petom...

STONOGA: To već imam, hvala.

MACA PAPUČARICA: Možda nešto ljetno, gle ovih sandala,
S remenjem tankim...

STONOGA: I to imam, hvala.

MACA PAPUČARICA: *Bagsicu* za kuću, gle kako je ravna,
Što kažete na nju?

STONOGA: Imam je odavna.

MACA PAPUČARICA: Za snijeg možda buce?

STONOGA: Takvih imam tuce.

MACA PAPUČARICA: Tenisicu onda?

STONOGA: Ta već u njoj hodam.

MACA PAPUČARICA: Plutaricu zlatnu?

STONOGA: I zlatnu i blatnu.

MACA PAPUČARICA: Ababas?

STONOGA: Imam osam.

MACA PAPUČARICA: Baletanku?

STONOGA: Ne znate vi tko sam.

MACA PAPUČARICA: Pampers all star?

STONOGA: Boja svih.

MACA PAPUČARICA: Japanku?

STONOGA: Pet istih.

MACA PAPUČARICA: A najnoviji model, La Mòst boje putra?

STONOGA: Imam.

MACA PAPUČARICA (*sebi*): Nećemo valjda ovako do sutra.

Brzo moram smislit, što da joj prodam,
Bezuspješno već salonom svojim hodam,
Vidim, hm, ona različite imat hoće,
Tog ću se uhvatit, nauštrb finoće.
(*Glasno.*)

Pa jasno je ko dan,
To i djeca znaju,
Gospođice Stonogić,
Vi nemate peraju!
(*Ponosno je pokazuje, držeći je visoko.*)

STONOGA: Peraju?

MACA PAPUČARICA: Peraju! Obuću dičnu,
Za damu ne sumnjam plivanju već vičnu.
Pa i ako niste neki virtuoz,
Ove novomodne, pogle! - kratke skroz,
U svakoj prilici dobro će vam doći,
Recimo da morate, hmmm... kroz lokvu proći.

STONOGA: Ali nisu baš šik...

MACA PAPUČARICA: Što?! Ove ovdje posljednji su krik!
No ako gospa milostiva ne želi,
Ne brinem, na čekanju je popis cijeli.
Vjeverica već je triput danas zvala,
A gospođa noj i polog mi je dala.
(*Još jednom je podigne visoko.*)

(*Svečano*)

A kao što rekoh, ove sasvim kratke,
Vjerujem, čuli ste, dizajn su iz La Patke!

STONOGA: Da, čula sam, valjda...

MACA PAPUČARICA (*vikne oduševljeno*): Dakle, onda, investicija zasnagda!

(Otkucava na blagajni, stavlja u vrećicu, naplaćuje, daje Stonogi koja usporeno plaća i uzima, a Maca govori brzo, uvjerljivo i neprestano.)

Odabir vaš je posve nepogrešiv,
A ove vam pašu uz najbolji šešir.
Dvije tisuće, molim, vidjet ćete kako
Pristaju na nogu; ah kartica, dakako.
Ovaj salon zbilja počašćen je jako.
Uviđam i sama, svjedočim bez srama,
Što posjeti nas danas takva svjetska dama,
Otmjena ukusa, s nogama za pet!
Za našu budućnost to je preokret.
Vaše ime sâmo za nas je reklama,
Dođite nam opet, doviđenja, hvala!
(Opravljuje Stonogu, i zatvara vrata brzo i treskom.)

(Stonoga stoji trenutak, otvara se prozor salona, Maca proviri glavom i istim tonom kao prije.)

Drugi put vam čuvam tek naručen Majk!
I molim na Facebooku stisnite nam lajk!!
(Prozor se zatvara oštro. Tišina.)

TREĆI PRIZOR

STONOGA (*obuva peraju, teturavo gega. Započinje pjevati, isprva tiho i nesigurno, a potom sve smjelije i glasnije*):

DRUGA PJESMA

Pogledaj me samo, dragi svijete moj,
Za priliku svaku imam jedan broj.
Ona Maca zbilja bila je u pravu.
Za kolekciju ovu svi bi dali glavu.
Kako li sam zgodna, nogama i glavom,
Sigurno bi mnogi mijenjali se sa mnom.
Prošetat ću šumom, put malo iskrivit'
Da sva čeljad šumska stigne mi se divit'.
Hm-mm-mm-tra-la-la-la
Stonoga sam Goga, pogledajte sad,
Hm-mm-mm-tra-la-la-la
Cipelica imam ko nitko dosad...

Hmm-mm-mm...
(*Stane, pogleda gore.*)
Ah, što to leti?!
Zračna napast opasno mi prijeti!!
Ptičurina grozna, oči pune zloće,
Pojest me hoće, pojest me hoće!!!
(*Bježi, sapliće se.*)
Aaaaaaa, aaaaaa, zapinjem stalno,
O, cipele skupe platit ću glavom.
Upomoooć!! Upomoooć!! Jadna jaaa!!

(*Pada, diže se, ispadaju joj cipele.*)

(*Iz kućice proviruje Puževa glava.*)

PUŽ: Brzo! Požuri! Spasit ću te ja!
STONOGA: Tko si?
PUŽ: Puž sam.
STONOGA: Gdje si?
PUŽ: Tu sam.
STONOGA: Gdje? Ne vidim baš čisto!
PUŽ: Ovdje, još metara tristo!
STONOGA: Uf, puf, puf, koraci mi teški!
PUŽ: Ne budali, cipela se riješi!
STONOGA: Zar sve? Impozantan ih je broj!
PUŽ: Ostat ćeš bez glave, spasi život svoj!

(*Ptica se opet približava, čuje se jači lepet krila, i krakanje.*)

STONOGA: Ajoj, ajoj, ajoj! Bože dragi moj!

(*Zapliće se o peraju i upada glavom naprijed u Puževu kućicu. Scena se zamračuje. Glazba je napeta, ptica se prikazuje kao sjena, lepet krila je jak i približava se. Kućica se tresu. Stonoga pokriva oči.*)

STONOGA (viče): Jao meni, jao meni, jao meni!

PUŽ: Pssst! Tiho! Skrijmo se u sjeni.

STONOGA (*šapće*): Ajme nama, ajme nama, ajme nama.

PUŽ: Šššššš, ne boj se, spasit će nas tama.

(Lepet krila se stišava, sjena se udaljuje, glazba se smiruje, a pozornica osvjetljava. Puž proviruje iz kućice.)

PUŽ: Gotovo je, eto! Oči sad otvori!

STONOGA: Ne mogu, pužu, strah me velik mori!

PUŽ: Otišla je, gle, živi smo i zdravi!

STONOGA: Osjećam dolje da noga mi fali!

PUŽ (*smije se*): Prebrojmo ih onda! Jedan...

STONOGA (*držeći sklopljene oči*): Život mi je bijedan...

PUŽ: Dvadeset pet...

STONOGA: Kakav preokret...

PUŽ: Pedeset i dvije...

STONOGA: Taman skupih sve..

PUŽ: Sedamdeset i tri...

STONOGA: Vidjeli ste svi...

PUŽ: Sto! Juhuu!! Sve su tu!

STONOGA (*otvara oči*): Daaaa? Da pogledam ja!
(Gleda dolje.)
Užas! Poput noćne more!
Mislila sam loše, a stanje je još gore!
Oh, pužu, smjesta vodi me na zrak!
Od cipela svih mi osta samo tāk!

PUŽ: Ali bar si živa!

STONOGA: Sve je ptica kriva.

PUŽ (*uzdahne*): Vidim da nisi naučila lekciju.

STONOGA: Ne gnjavi, potražimo moju kolekciju!
Idemo, brzo, ne pravi se tupan,
Znaš koliku vrijednost imaju sve skupa.

(Kreću. Stonoga govori blaže.)
A neću zaboravit ni dobru pomoć tvoju,
Sretan bit ćeš k'o bubreg u loju.
(Svečano.)
Kunem se časno travom ovdje niklom,
Nagradit ću te dijamantnom štiklom!

PUŽ: Ne treba, hvala.

STONOGA: Ne budi budala!
Ukrasi njeni idu skroz uzduž,
Nikad nećeš više biti samo puž.
A iznutra fino krzno ima,
Da grije ti nogu, kad je vani zima.

PUŽ: Ja nemam nogu.

STONOGA: Ti buncaš! Svi imaju nogu!

PUŽ: Nemam, što mogu?

STONOGA: Nijednu?

PUŽ: Nijednu.

STONOGA: Pa kako živiš?

PUŽ: Bez nogu, lako.

STONOGA: I sretan si?

PUŽ: Jako.

STONOGA: A nije ti, ono, tako naopako?

PUŽ: Kako?

STONOGA: Pa tako.

PUŽ: Bez nogu?

STONOGA: Dakako.

PUŽ: Nikako, nije.

STONOGA: Što nije?

PUŽ: Pitanje od prije.

STONOGA: Moje? Ili tvoje? Malo sam se smela.

PUŽ: Nije ni čudo, nisi ništa jela.

STONOGA: Dosta je sad toga, poći moram...

PUŽ: Goga!
Opasno je vani, idem s tobom stoga.

STONOGA: Pa hajde, požuri, vrijeme nam već curi.
Cipele potraži, kad ih vidiš kaži.
Oči sad otvori, moju bol ublaži.
(Idu. Gledaju okolo.)
Vidim nešto, što je?
Oh, cvijet samo to je.
Iste plave boje
K'o starkice moje.

PUŽ: Vidi, Goga, vidi! Neka gužva tamo.

STONOGA: Gdje to?

PUŽ: Tamo.

STONOGA: Prstom mi pokaži.

PUŽ: Nemam prste.

STONOGA: Ni prste? Oh beskorisne vrste!

PUŽ: Gle, pokazujem ti ticalom.
Tamo, sad se nešto micalo.
Vidi to su pačad i mama
Pjeva im krasno...

STONOGA: Koja galama!

PUŽ: Ne gundaj, ti stara sovo,
Pogle', gnijezdo imaju novo.

STONOGA (pogleda): Što?! Gnijezdo?! Peradi bijedna!
Bimberland to je! Čizma supervrijedna!
Kokoši iš!
(Tjera ih.)
Neuka patko!

PUŽ: Nemoj...

STONOGA: Hoću! Tjeram ih glatko.
Ta čizma je moja i točka,
Neće se u nju useliti kvočka!

PUŽ (*pačićima*): Molim za oprost, pačići mali,
Stonoga ova samo se šali.
Pa neće mališe izbacit takve.
(*Tiho, njima*)
Pjevajte malo, nek srce joj takne.
(*Pačići gaču bez sluha.*)

STONOGA: Iš! Iš! Bježite, bez šale!
Zatvara se čizma za kljunaše male!

PAČIĆI (*skaču na Stonogu i pjevaju*): Molimo, Gogo, molimo mnogo,
Srce je tvoje dobro duboko,
Čizma je krasna na nozi tvojoj,

NAJMANJI PAČIĆ: Al još je ljepša pod guzom mojom!

PAČIĆI: Molimo, nemoj tjerati nas
To dom je naš, toplina, spas!
(*Vrpolje se oko nje, penju se na nju, na koncu je prevrnu.*)

STONOGA: Okej, okej! Možete ostat'!
Rekoh, u redu! A sad je dosta!
(*Tjera ih sa sebe, blagim glasom, dižući se.*)
Bježite s mene, perje me guši,
Još ću zaradit kokošje uši.
Iš! Iš!
(*Dotakne najmanjeg pačića.*)
A ti si, maleni, mekan ko pliš.
(*Mazi ga, on kvače i smije se.*)
Nekako čudno srce mi grije,
Ovo pilence što mi se smije.
(*Strese glavom odlučno, glasno govori Pužu.*)
Ajmo, pokret, patke u krevet!
Cipela čeka devedeset i devet!
Pužu, hajmo, uz nogu moju!

PUŽ: A koju?

STONOGA: Ha-ha, znam i ja dosjetku koju.
A sad pravac desno, njušim u zraku,
Brušenu kožu prepoznam u mraku.

(Idu.)

Eno je, puna li je sjaja,

Ček, i oko nje je neka graja!

(Prikazuje se štikla koju gliste koriste kao tobogan.)

STONOGA (*trči i viče na njih*): Gmizavci jedni, neoprostivo to je,

Učinit' tobogan od štikle moje!

Brzo dolje! Smjesta!

Kad ja vas stignem, cerek će vam prestat'!

Slušajte pomno, kolutićavo kolo!

Taj tobogan moj je cijenjeni Namolo.

GLISTE: Mi našli smo je prvi!

STONOGA: Začepite, neupućeni crvi!

PUŽ: To su samo djeca,
Nemoj gruba biti,
Zar nisi dijete jednom bila i ti?

STONOGA: Pužu, ne pili!

PUŽ: Stonogo, ne cvili!

GLISTE: Pusti nas, igramo se samo,
Pusti nas, lijepa divna damo!
Ne daj da nam srdašca pucaju napola
Dobra nama budi, daj nam svog Namola!

PUŽ (*glistama, tiho*): Još, još, hajde, mekana je ona.

GLISTE: Krasna ti si ko dama iz Londona,
A nožice tvoje lijepo su ko san,
Popusti, pokloni tobogan!

STONOGA: Ah! Ulizice gliste!
Aj' igrajte se,
Imam još dvije iste!
(Pužu)
Dalje sada, žurno!

GLISTE: S nama se spusti!

STONOGA: Taman posla!
Cipelicu treću ne smijem propustit'.

GLISTE: Pa što? Zabavi se malo!

STONOGA: Joj, dečki, nije meni do zabave stalo.

GLISTE: Hajde, samo jedan mali spust...

STONOGA: Uf, okej, al' raspored mi je gust!

GLISTE: Hura! Društvo nam je stiglo!

PUŽ: E, pa nek me netko bocne iglom!

STONOGA: Ma samo jednom, da ih ne uvrijedim.
(*Glistama*)
Ajde, penjimo se, da završim s tim.
(*Spušta se.*)
Heeeej! Ovo je baš fora!
Šteta što brzo ići moram!
Još jednom ću ipak, za nagradu sebi,
Ipak bez mene ovog bilo ne bi.
(*Spušta se. Pjeva.*)
Spuštam seee, spuštam seeee!!
Napravit ću salto, pa sletit' u blato!
(*Skoči, prevrne se i dočeka se u blatnoj lokvici.*)

PUŽ (kroz smijeh): Vidi ove dame, ko berekin mali!

GLISTE: Totalno je kul, odmah smo mi znali!
Za njom svi, ponovimo,
Tri-četri-sad, Geronimooo!
(*Skaču.*)

STONOGA (sva uprljana): Ha! Nemate pojma! Za skokove takve
Potrebne su noge, pa bilo kakve!
Ha-ha! Nije loš ti skok!
Hajdmo, Čiča Gliste, možete vi to!
(*Strese glavom i nakašlje se.*)
Kh-kh-kh! Divljanju je kraj!
U potragu moram, pretražit ovaj gaj.
Kako je krenulo s ovom pustolovinom
Tko zna što sad je s mojom imovinom.
(*Pužu*)
Treću tražim sad, gledaj, Pužu, pomno,
Kakve sam sreće, u njoj ću pronać...
(*Začuju se sitni glasići.*)

GLASOVI: Gogo!
PUŽ: Netko nas je zovn'o!
STONOGA: Što? Tko? Odakle? Tko mi ime zna?
PUŽ: Gle, dolaze k nama veprića dva.
PRVI VEPAR: Monogo strogopoštovana!
DRUGI VEPAR: Krivo!
PRVI VEPAR: Stonogo mnogopoštovana!
Poslani smo reći...

DRUGI VEPAR: ... S velikom čašču...

PRVI VEPAR (*okreće se*): A gdje nam je treći?

(*Dotrčava šlampavo Treći Vepar.*)

TREĆI VEPAR: Stižem! (*Padne.*) Gmižem!
... Da ples će najveći...

SVA TRI : Da ples će najveći
U šumi se održat
Već ove noći.
A nadamo se svi
Da i ti ćeš doći!

STONOGA: Ples! Ples! Baš se veselim!
Plesati na balu odavno želim!
(*Veprovima, službeno i svečano*)
Poziv primljen sa zadovoljstvom,
Vrlo rado bit ću vam gostom!
Gdje bit će bal?

VEPROVI: Tim putem uzduž.

STONOGA (*pogleda Puža pa odgovori*): A pratnja bit će mi prijatelj Puž.

(*Veprovi odlaze rokčući.*)

ČETVRTI PRIZOR

(Široka tratina. Sa stabala uokolo vise osvjetljene cipele, u svakoj je krijesnica. Glazba je plesna. Sve je svjetlacavo. Životinje plešu. Gliste u kolu. Mama Patka s Pačićima. Životinjski orkestar svira na pozornici-panju. Stonoga i Puž dolaze na scenu.)

STONOGA: Kakva krasota! Prelijepo je tu!

GLAS: Najavljujemo Pužaaa i Goguuuu!

STONOGA: Jesi li za ples?

PUŽ: Plesati ne mogu...

STONOGA: Ma hajde, skoči mi na nogu!

(Zavrtili ga i plešu. Glazba je glasnija i brža. Čuje se smijeh. Kad završi, svi plješču.)

SOVA (u mikrofon, a pokazuje na Stonogu): Bez osobe ove ne bi bilo bala,

Stonogo Gogo, od srca ti hvala!
Patka nam rekla za tvoju dobrotu,
Skupili smo se, zbog tebe smo tu.
Uspjeli smo pronać' sve cipele tvoje,
Teško bi vam bilo tražit' udvoje.
Kolekcija tvoja sva je tu pred tobom.
Sigurno žudiš uzet je sa sobom.
Izvoli, dođi, lijepo ih obuci,
Kraj je sad došao svoj tvojoj mucu.

STONOGA: Dragi moji, dirnuta sam jako
Što ste za mene potrudili se tako!
Ne znam kad bijah tako dobre volje,
Bez cipela pustih osjećam se bolje.
Sad jasno vidim koliki sam teret
Večeri svake stavljala pod krevet.
Običan korak bio mi je koma.
Ne pada mi na pamet nositi ih doma!
Eto ih vama! Ako nekom treba,
Neka se skloni od kišovitog neba.
Robovat im neću, dosta mi je mode,
Poklanjam ih sve u ime slobode!

SVE ŽIVOTINJE: HURA! HURA! HURA! HURA!

(Veprovi se penju na pozornicu.)

VEPROVI (jedan drugome): Ne guraj se naprijed, stani mi uz bok.
(U mikrofon.)

Za našu Stonogu svirat ćemo rock!

(Rokću.)

Rok-rok-rok-rok-rok-rok!

(Električna gitara, počinje pjesma, prvi pjevaju veprovi, a priključuju se onda svi ostali.)

ZAVRŠNA PJESMA

Malo imam, mnogo imam,

Sve što volim nosim svud.

Smijeh, veselje, dobre želje,

Prostiru se na moj put!

(Pjesma se ponavlja nekoliko puta. Svi plešu i pjevaju.)

ZAVJESA SE SPUŠTA.

KRAJ